

[A. M. Hansen.]

Jeg kan slet ikke se den store Fare, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch pegede paa med dystre Betoning, at det vilde være forfærdeligt, om vi oversteg 6 Kr. Ja, naar vi er ved 5 Kr. 91 Øre, vil vi lige kunne overstige 6 Kr., for saa bliver det 10 Øre mere, altsaa 6 Kr. 1 Øre. Men jeg kan ikke se, at det er farligt — det er ikke nær saa farligt som at gaa over Rubicon. Jeg mener derfor, at denne Forhøjelse af Præmien er fuldt forsvarlig. Kan det bidrage til, at vi faar mere Sukker, ja, saa er den Tiøre efter min Mening givet ualmindelig godt ud.

Jeg maa lige sige et Par Ord om Saftroer. Naar jeg ikke har villet gaa med til, at Afkogningen af Saftroer fremtidig udelukkende maa ske paa Fabrikkerne, er det ud fra den Betragtning, at hele Spørgsmaalet om Saftroer endnu er for daarligt oplyst; det maa undersøges i det permanente Sukkerudvalg, og man maa derfor efter min Mening vente med at iværksætte Indskrænkninger paa dette Omraade endnu et Aar. Derfor er jeg ikke gaaet med til det Ændringsforslag, som er stillet til § 1. Jeg havde haabet, at vi i Udvalget kunde være naaet til en Ordning med Hensyn til Saft-sukkerspørgsmaalet, men det var, som sagt, umuligt. Imidlertid mener jeg ikke, der kan væltes store Ting ved at lade den gældende Ordning fortsætte endnu et Aar, til vi faar undersøgt alle Spørgsmaal desangaaende ret nøje.

Jeg kan, som jeg begyndte med at sige, nøjes med at tilslutte mig Ordførerens Udtalelser om de enkelte Ændringsforslag og anbefale, at man stemmer for de af Flertallet stillede og imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Aidt: Det er naturligvis et bagvendt Forhold, der er opstaaet ved, at en hel Mængde Virksomheder, der fremstiller Varer som Iskrem, Bolsjer, Karameller o. lign., har skullet skaffe sig Sødemidler ved at opkøbe Sukkerroer til Saftfremstilling. Disse Roer er transporteret paa en ofte dyr Maade pr. Lastbil eller Jernbane fra saa at sige hele Landet til Sukkerfabrikkerne og er opkøbt til mere eller mindre lovlige Priser — der er uden Tvivl her handlet „sort“ i overordentlig mange Tilfælde. Disse Metoder bør ikke fortsat taales, men de omtalte Virksomheder maa have de Sødestoffer, de har Brug for, inden for selve Sukkerordningen, og de nye Virksomheder, som er opstaaet, maa ikke blive ødelagt.

I denne Forbindelse kunde det maaske

være værd at overveje, om det ikke var betimeligt at oprette en Saftstation i Jylland, centralt beliggende, saa der blev lettere Adgang for Jyderne til at levere Sukkerroer til Saftfremstilling. Det er vist gammel Overtro, at kun Lollands fede Jorder egner sig til Sukkerroevavl; Sandjorder i god Gødningsstand egner sig godt til Sukkerroer, navnlig naar der kan gives ekstra Tildeling af Kvælstofgødning.

Der kan ikke være Tvivl om, at det for Danmark er en stor Fordel, at vi faar fremstillet saa meget Sukker som muligt i disse Aar. Hele Verden hungrer jo efter Sukkerstoffer, og der er næppe Grund til at ængstes for Fremtiden, hvad dette Forhold angaar. Og vi herhjemme hungrer jo efter fremmed Valuta. For mig er der da heller ingen Tvivl om, at Flertallet i Udvalget har Ret i sine Synspunkter med Hensyn til yderligere Præmiebetaling for et øget Areal. Denne Præmie kan maaske tillige klare de arbejdsmæssige Vanskeligheder, som er og fortsat vil være til Stede. Hele vor Sukkerordning er, synes jeg, et Eksempel paa, at det gaar tungt og trevent, naar der skal lægges Statskontrol over en saadan Erhvervsgren. Det er nødvendigt, at det private Initiativ faar Lov til at tage fat, men det er naturligvis ogsaa nødvendigt at have saa megen Kontrol, at der ikke opstaar Urimegheder.

Først i Betænkningen omtales de Stammer, der kan anvendes. De fleste af de nævnte Stammer er, saa vidt jeg ved, mindre kendte, medens flere af de Stammer, der er skudt ud, er nogle af de mest benyttede, og det forekommer mig derfor nødvendigt hurtigst at faa Bekendtgørelse frem om disse Forhold, hvis man da i Aar skal naa at faa de anførte, altsaa de rigtige, Stammer i Brug.

Hvad angaar de enkelte Ændringsforslag vil jeg gerne fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger til dem. Min Gruppe vil gaa imod Ændringsforslag Nr. 1, idet vi ikke ønsker Monopolet gjort saa stærkt, som det er muligt; Forholdet er jo lagt under Kontrol i Forvejen.

Ændringsforslag Nr. 2 vil vi ogsaa gaa imod. Vi har jo netop faaet en Produktion frem, som bl. a. har skaffet en Del Valuta hjem fra Sverige, der ellers næppe vilde være skaffet frem; man skal ikke laase et eventuelt Initiativ inde, men man skal naturligvis paa den anden Side heller ikke tabe Kontrollen over det.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar vi ind for. I Aarene 1934—45 har vi i Landbrugs-erhvervet tabt en uhyre stor Mængde Ar